

יום שלישי, כ"ח חשון תשכ"ה

הכל כרגיל, אין חדש.

יום רביעי, כ"ט חשון תשכ"ה

בשחרית, וכן למנחה בחזרת הש"ץ אומר "וקרנו תרום בישועתך" בניגון קצת. ב"שים שלום" עזר מלבכות.
ראיתי עוד פרט מעניין שמאחרי "ברוך שאמר" מתחיל לאחוז יד ימינו על יד שמאלו בכף היד ומשחק קצת עם האצבעות, כן כל יום עד לאחר קריאת שמע.
הרבי הלך למקווה ואחר כך נסע לאוהל, היום ערב ראש חודש.
הרבי חזר מהאוהל ב-15:5, קצת מצונן. התפלל מנחה לפני העמוד (הגם שכבר היה זמן מעריב ובר"ח לא צריך לגשת). בחזרת הש"ץ עזר קצת מדמעות. בד"כ אומר הרבי משניות בחדרו והיום הוא אמר זאת לפני העמוד מפרק כ"ד כלים עד הסוף, וכן מקוואות פרק ז' (כפי שמובא בסידור).
למעריב לא ניגש לעמוד.

יום חמישי, ל' חשון אדר"ח כסלו תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה ב"היום יום" (קראו לו). אמר את הקדישים, קיבל עליה.
בזמן מוסף אמר את ה"קורבנות" שלפני התפילה, אח"כ אמר משניות.
למנחה נכנס וכמו בחודש שעבר אמר משניות ישר בהיכנסו וקדיש, ואח"כ מנחה.

ליל "יחידות". היום נכנס קובלסקי. הוא סיפר שאמר לרבי שהגיע הזמן שיגלה עצמו, ואמר לו "גלה כבוד מלכותך". הוא לא זוכר מה הרבי ענה לו, כי הרבי השתמט מתשובה, ורק זוכר שהרבי אמר לו "במהרה".

דרך אגב, ב' שבט לפני שנתיים צעק הנ"ל שהרבי משיח, והרבי ענה שהוא אינו אחראי לדיבורו של קובלסקי כמובא בטייפ ששמעתי מאז. כן היה היום ביחידות מר י. דקל מאה"ק.
כשהרבי נסע לביתו הביט אל הזאל, התוועדו אז עם הרב שלום מרוזוב.

יום שישי, בדר"ח כסלו תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה ב"היום יום". קיבל עליה. בזמן הפנוי אמר תהילים בתהילים שהניחו על הסטענדר. הסתכל על הדף הראשון של התהילים לראות של מי זה ודפדף בו וסגרו. אמר משניות ואחר כך "קורבנות".

הרבי חזר מביתו למנחה ב-15:4. בזאל עוד לא היה מנין (כי כרגיל בערב שבת הרבי נכנס אחר הדלקת הנר, כ-20 דקות לפני השקיעה, וכאן נכנס 15 דקות לפני הדלקת הנרות). היו 4 בחורים ב"זאל" ועוד לא הספיקו להניח את המפה הקטנה על הסטענדר שלו, וישר זרקו זאת והניחו כמו שהוא זרוק. הרבי עמד אותו זמן ליד הסטענדר, ואמר "איך דארף א מניין", והכניס מיד מי שהיה ב-7:00. ניגש אחד והתחיל לומר אשרי, והרבי אמר לו "ווארט א מינוט", כי הרבי בראש חודש אמר משניות וקדיש דרבנן לפני מנחה (מכיוון שלא אמר קדיש דרבנן בוקר לפני הודו). אח"כ אמר קדיש והתחילו להתפלל.

שבת קודש פרשת תולדות, ב' כסלו תשכ"ה

הרבי אמר משניות וכן פרקי תהילים בזמן שהקהל התפלל. היה חתן ועלה בשביעי וזרקו עליו מיני מתיקה. אחר שביעי עלה הרבי לומר קדיש, ונפלו על הרבי סוכריות בזמן שעלה על הבימה. בהפטרה הרבי בכה מאוד, ואמר את ההפטרה מאוד בשקט, ובברכות אחר כך אמר כרגיל כאילו דבר לא קרה.

כידוע פותחים את הארון ב"ויהי בנסוע" רק כשהרבי מפנה פניו לארון. היום הרבי הביט לרגע בחומש, הקהל חכה, הרבי סגר את החומש ורק אז פתחו את הארון. הייתה השבת התוועדות בזמן הרגיל והסתיימה בשעה 4. הכל היה כרגיל.

יום ראשון, ג' כסלו תשכ"ה

אחר תפילת שחרית נתן צדקה לעניים. הלילה היה ליל "יחידות" עד מאוחר בלילה. נכנסו היום הרבה מאנ"ש שיש להם יום הולדת בימים אלו.

היום נכנס לרבי ר' הענדל ליברמן ואמר שהוא רואה כי הרבי לא מרגיש טוב בזמן האחרון. הרבי ענה לו שאין לו זמן לזה. אח"כ המשיך ר' הענדל ואמר שהוא מזמין תמיד לביתו מנין תמימים לשבת לאכול, והרבי אמר לו מסתמא אלו ארץ-ישראלים. הוא ענה שכן והמשיך שמספר להם סיפורים מליובאוויטש. הרבי שאל אותו איזה סיפור סיפר בשבת האחרונה, וסיפר לרבי. הרבי אמר לו שיצייר את ליובאוויטש באופן פרטי, כל דבר על אופנו, שכשמדברים על בית שידעו איפה נמצא הבית וכו'. הרבי אמר לו שלא ישאל אחרים כי יבלבלו אותו עי"ז. אח"כ נסבה שיחתם על ר' שלמה חיים ושהישראלים מושפעים ממנו, ושרש"ח היה זמן מרובה בליובאוויטש. אח"כ אמר לרבי עוה"פ שישמור על בריאותו. ואמר עוד שהרבי מבזבז זמן על זה שלא מבריא את עצמו, ואמר לו הרבי שישמור על בריאותו מכאן ולהבא.

כאן המקום להרחיב מעט את היריעה על אודות איש מופלא זה, "פעטער מענדל" כפי שהיה נקרא בין התמימים.

ר' הענדל זה שלא היה לו קרוב או גואל חי בבדידות שנים רבות, והרבה ממסכת חייו המרתקת שמענו ממנו בסעודות שבת קודש. כששהינו אלו בהתוועדויות לתוך ליל ש"ק סיפר לנו חלק מאירועי חייו.

יום שני, ד' כסלו תשכ"ה

למנחה יצא הרבי עם שני סידורים כי היה חתן. החתן לא הגיע למנחה כי איחר, והרבי שם את הסידור השני על השולחן. כשגמר שמונה-עשרה הביט לראות אם החתן הגיע, כי אמרו לרבי שהחתן איננו והמשיך להתפלל. כשסיים הרבי את התפילה חכה החתן בחוץ, והרבי נתן לו את הסידור ואמר לו מילים אחדים.

יום שלישי, ה' כסלו תשכ"ה

החתן שהיה אתמול בא היום לשחרית ולפני שמונה-עשרה הראה א"ע לפני הרבי שיראה אותו ולא יאמר תחנון. הרבי הביט עליו פעמיים (הוא היה בלי טלית ותפילין) ושאלו אם הוא מתפלל עם המניין, והוא ענה שלא. הרבי חשב רגע ושאל על רב, וניגש ר' שמואל לויטין. ר"ש פסק

שהחתן יצא לפני תחנון. הרבי שאל אם יש חתן אחר שמתפלל עם המניין? וענה לו שאין. אח"כ אמר הרבי שלחזרת הש"ץ יכול בעצם להישאר וענה ר"ש שכן וכך היה. לפני מנחה נתן את הסידור לחתן (ר' מענדל דרייזין), ובסוף "אשרי" הביט הרבי אם החתן נמצא בפנים, או אם הוא מתפלל עם המניין. (היה פעם וכמה פעמים שהרבי שאל אם יש חתן ולא שאל אם הוא מתפלל עם המניין, ובכ"ז אמר הרבי לחזן שיאמר קדיש, דהיינו שלא יאמר תחנון).

יום רביעי, ו' כסלו תשכ"ה

הכל כרגיל. לשחרית היה החתן ולא אמרו תחנון. הרבי נסע לביתו עם הרבנית.

שבת קודש פרשת ויצא, ט' כסלו תשכ"ה

הייתה התוועדות. אחרי המאמר ניגשו אליו (כרגיל) בעלי השמחה שהיו ניגשים בעת ההתוועדות עם בקבוק משקה) והרבי כבר קם ממקומו, והרבי עשה בידו שכבר מאוחר (ניגשו כ-12 איש) ובכ"ז חילק לכולם. הרבי היה מאוד אופגעלייגט, עזר הרבה בניגונים (שלא כבהתוועדויות הקודמות שלא היה עוזר בניגונים). מנחה לא אמרו צדקתך כי זה ערב י' כסלו. אחר מעריב היה קידוש לבנה, והתחילו לדחוף. אמר הרבי "ס'איז ניט קיין פארבריינגעניש, וואס שטופט מען זיך". אח"כ אמר מישהו שמצד אחר רואים את הלבנה. עברו את הכביש ונעמד על השדרה. פנה ל"שלום עליכם" לימינו ולשמאלו לעומדים קרוב. בגמרו אמר "גוט חודש".

יום ראשון, י' כסלו תשכ"ה

לא אמרו תחנון. אחר מנחה נכנס ר"ש לויטין לחדרו ושהה שם כ-20 דקות. הרבי נתן לו עשר דולר שיתועדו. עשו הגרלה והתוועדו עד מעריב.

יום שני, י"א כסלו תשכ"ה

מעניין, בזמן האחרון התחיל הרבי לעשות בברכת כוהנים באופן זה: "יאר ה'" – שמאל. "פניו" – ימין. "אליך ויחונך" – שמאל. "ישא ה'" – אמצע, והשאר כרגיל.

יום שלישי, י"ב כסלו תשכ"ה

מעניין, לקריאת-שמע של שחרית בתיבת "אחד" מפנה הרבי את ראשו לארבע צדדים, ולמעריב הוא מניד בשקט לשמאל ולימין ותו לא. במנחה בכה הרבי והרבה מילים אמר בשקט.

יום רביעי, י"ג כסלו תשכ"ה

פרט נוסף מעניין, הרבי לא עומד אף פעם באמצע הסטענדר, אלא תמיד עומד בצד שמאל (וכאילו שמקפיד על עמידה זו). ופרט נוסף, כשאומר קדיש מקרב את רגל ימין לשמאל ולא להפך, וכן תמיד בכל הקדישים.

למנחה נתן סידור לחתן שעמד ליד דלתו, ואח"כ הסתכל במנחה לראות אם החתן נמצא.

יום חמישי, י"ד כסלו תשכ"ה

היום יום הנישואין של הרבי והרבנית שליט"א.
לא אמרו תחנון כי היה חתן. במנחה נתן הרבי את סידורו לחתן והסתכל לראות אם החתן נמצא במנחה.
אחר מעריב היה רעש ליד חדרו הק', הרבי פתח את דלת חדרו והביט על הבחורים ומיד סגר את הדלת. כשיצא לרגע היה הרבי ללא מגבעת.

יום שישי, ט"ו כסלו תשכ"ה

כפי שכתבתי קודם, הרבי אומר "הללויה שירו לה" אחד תוך השני (כמנהג הפולנים).
הרבי הסתפר היום (עברו כבר שלוש חדשים מהסתלקות אמו הרבנית נ"ע, ולפי מנהג חב"ד מסתפרים כעבור ג' חדשים. היות והחג דוחה שלושים, הרי שיום ראשון של סוכות נחשב כבר ל"שלושים" ומסוכות ועד היום עוד חודשיים, יחד ג' חודשים)
הרבי נסע לאוהל היום.

שבת קודש פרשת וישלח, ט"ז כסלו תשכ"ה

שחרית כרגיל. הרבי הסתכל בחומש בזמן התפילה. כן אמר תהילים ומשניות בזמן התפילה.
בחזרת הש"ץ שוב הסתכל הרבי בחומש. מפטיר כרגיל.
בהתוועדות ניגנו "פדה בשלום נפשי", והורה לנגן את המילים "ואני אבטח בך" עוד פעמיים.
ההתוועדות הסתיימה אחרי שעה 3. יצא למעריב 2 דקות לפני צאת השבת.

יום ראשון, י"ז כסלו תשכ"ה

לפעמים אומר הרבי את המילים "המעלך מארץ מצרים", ר' נקוד קמץ ולא פתח.
הרבי אומר כרגיל את הפרק של הרבי הקודם, ואומר בה "שבות" ולא "שבית".
אחר התפילה נתן צדקה לעניים שעמדו בפתח ולעני האחרון לא נשאר צדקה. הרבי סימן בידו שנגמרו לו המטבעות. ניגש אליו ריל"ג ונתן מטבעות נוספות, והרבי נתן לעני הקודם עוד מטבע וכן לאחרון, והמטבעות שנשארו החזיר לריל"ג.
למנחה נכנס חתן באמצע שמונה-עשרה לחש, וכשהרבי גמר שמונה-עשרה הזיז את הכסא של הרבי (לסימן שיש חתן שיביט עליו), והרבי לא הסתובב לראות, וכשהגיע ל"סלח לנו" הכה הרבי על חזהו. אחר חזרת הש"ץ התחיל הרבי לומר תחנון (החתן ברח כמוזן מיד) והתפילה הייתה רגילה.

יום שני, י"ח כסלו תשכ"ה

הרבי בכה בחזרת הש"ץ בכי תמרורים שקשה היה לו לומר את המילים. כל התפילה הייתה בניגון אחר.
ראיתי שבסוף הד' כנפות יש לרבי 3 קשרים (במקום 2).
כשמכניסים את הספר-תורה לארון, פעמים שהרבי מנשק את הספר-תורה ע"י טליתו, פעמים שרק נוגע בטליתו ופעמים שרק מביט.
ב"עלינו לשבח" במילים "לפניך ה' יכרעו" שר בנעימה יפה, וכן את המילים "ולכבוד שמך יקר יתנו" שר בנעימה יפה. למעריב נכנס עוד עם בגדי החול, והיה כרגיל.

יום שלישי שהוכפל בו "כי טוב", י"ט כסלו תשכ"ה

הרבי הולך עם בגדי שבת.
להלן נוסח המברק שהואיל הרבי לשלוח לאנ"ש בכל מרחבי תבל:
"לשנה טובה בלימוד החסידות ודרכי' ולהפצת המעיינות חוצה בהצלחה רבה תכתבו ותחתמו". חי"ק.

אחר מנחה פתח אחד בשירה, הרבי נתן חיוך רחב וכופף ראשו כאות להמשיך בניגון.
מעריב כרגיל. בשעה 8 עלה הרבי למעלה לערוך סעודת יום טוב. אכלו מזונות קצת ושתו משקה ואמרו "לחיים". הרבי הוציא מידו ואמר "אני אמזוג לכם", ומזג לו ולעצמו אחר "לחיים".
ניגנו ניגונים, והרבי גם ניגן. הם שהו למעלה כ-15 דקות.
להתוועדות הגדולה ירד הרבי בשעה 8:30. הרבי עולה לבימה ומלמל משהו, לקח מפית מנייר, מנגב את הכוס ואח"כ מזג לתוך כוס שני יין. הניח לצד, ומלאו לו יין לתוך הגביע. אמר ברכה ושתה, אמר "לחיים" ליושבים סביבו. לאורחים שישבו סביבו אמר שיאמרו אף הם "לחיים" וחייך להם.

אחר המאמר כנהוג ניגשו לתת לרבי משקה וניגש קהל גדול. הרבי הרבה לדבר עם האורחים.
היו כאלה שנישקו את יד הרבי. כן היה אחד שהרבי נתן לו סכום כסף. את המשקה שהרבי מזג לתוך הכוס שלו ביקש מישהו מהרבי, והרבי נתן לו.

כן הורה הרבי לקחת ולחלק לאורחים מהמזונות שלו. כן לאחדים נתן מהמשקה שלו.
ר' יונה איידלקופ ניגש לרבי וביקש ברכה לכמה דברים, שכפר חב"ד יצליח בעניין המחלוקת עם היישוב תוחלת, והרבי ענה "בהצלחה (רבה) בכל העניינים". כן ביקש בשביל חדרי "תורה אור" ובכלל בשביל כפר חב"ד. (בכלל ר' יונה הוא דמות ססגונית פה באווירה של 770. תמיד הוא מפתיע עם רעיונותיו את הקהל ואת הסביבה) ההתוועדות נגמרה בשעה 2 לערך. ניגנו את הד' בבות והרבי עזר קצת לניגון (זה היה הניגון היחיד שהרבי עזר לו).
אח"כ אמר הרבי שבוודאי יתועדו היום או מחר, ויחלקו את המזונות והיין והסודה שהכינו לרבי.

יום רביעי, כ' כסלו תשכ"ה

הרבי בא בבגדי שבת לשחרית. למנחה בא בבגדי חול.
הלילה היה ליל "יחידות" ונכנסו אורחים שהגיעו ל"ט כסלו.

יום חמישי, כ"א כסלו תשכ"ה

הרבי נכנס לתפילה בטלית אחרת, צהובה יותר אבל מכובסת ומגוהצת. הציציות בה עבות יותר מהטלית הקודמת ויותר ארוכות.
בחזרת הש"ץ בכה הרבה מלפני "סלח לנו" ולא כתמיד שבוכה בסוף. הרבי בכה מאוד הרבה בתפילה והתפלל מאוד בשקט (פעם ראשונה). את המילים "תעקר ותשבר ותמגר" וכן המילים "וקרנו תרום" הדגיש מאוד.
אחר שגמר שמונה-עשרה היה חתן ביום השמיני שלו ולא אמרו תחנון (כמובא בשו"ע). כשיצא אחר מעריב אמר כמה מילים למזכיר הרב מינדל.

יום שישי, כ"ב כסלו תשכ"ה

הכל היה כרגיל היום.

שבת קודש פרשת וישב, כ"ג כסלו תשכ"ה

לתהילים ירד ב-8:30. לתפילה ירד ב-10:30. התפילה כרגיל. בתחילה אמר קצת משניות. לפני העלייה לתורה אמר פרק תהילים. היה התוועדות היום. כשהרבי הלך הלילה לביתו אחר מעריב במוצש"ק הלכתי ללוותו. הולכים כארבע מטר אחריו. בדרך הרבי מביט לפעמים אך אינו מסתובב אחורנית. כשמגיע לביתו פותח את הדלת החיצונית ואח"כ במפתח הוא פותח את הדלת הפנימית. בשעה 12 בלילה צלצל הטלפון ב-770. הרבנית שתליט"א הייתה על הקו, ואמר שהרבי צלצל אליה (היא כנראה שהתה בבית הרבנית הזקנה, אמה הרבנית נחמה דינה ב-770 למעלה) שישלחו בחורים לראות מי דופק בדלת ביתם. (כידוע שהרבי לא פותח דלתות ולא עונה לטלפונים). הלכו לשם בחורים, אך עד שהגיעו אף אחד לא היה שם.

יום ראשון, כ"ד כסלו תשכ"ה

למנחה לפני "עלינו" מדליקים נר חנוכה. הרבי הפנה פניו שיוכל לראות את ההדלקה. אח"כ הסתובב כולו עם הפנים והגוף וחכה שר' זלמן דוכמן המדליק יאמר את הברכה. ר"ד גמר להדליק והתחילו לשיר "הנרות הללו", הרבי סימן להגברת השירה והפנה את כל גופו חזרה לעמוד התפילה ופרץ בבכי חרישי ושם פניו על ידו ועמד כך כל משך זמן השירה. בסוף כשהגיעו למילים "על ניסך ועל נפלאותיך" הנהן בראשו שימשיכו לשיר כמה פעמים תיבות אלו. אחר התפילה יצא לחדרו. שמעתי שהרבי שם את החנוכיה שלו בדלת של המטבח. החנוכיה היא פשוטה מאוד.

יום שני, כ"ה כסלו תשכ"ה

"ועל הנסים" אומר הרבי כל מילה בקול ומדגיש כל מילה. כשהגיע ל"הלל" זז מהעמוד, כי האבל אינו אומר הלל לפני העמוד, ור' זלמן דוכמן ניגש לעמוד. אחר הלל המשיך הרבי בתפילה. אחר מנחה שוב הדלקת הנרות. התחילו לשיר "הנרות הללו" והרבי הביט בסידור ושומע מתוך הסידור. הרבי נתן היום נדבה לעני, וכשהרים את מעילו ראו שהרבי הולך עם אבנט מתחת למעיל. עד אחר התפילה הביט הרבי על הנרות.

יום רביעי, כ"ז כסלו תשכ"ה

ב"עושה שלום" שבקדיש דרבנן שלפני "הודו" נטה הרבי תחילה ראשו לשמאל וישר ואח"כ לימין והמשיך כרגיל.

יום שישי, כ"ט כסלו תשכ"ה

בשעה 11 יצא הרבי מ-770 והלך למקווה. בשעה 12 נסע לאוהל, כי זה ערב ראש חודש. היה קר מאוד בחוץ, והרבי יצטרך לעמוד בקור. הרבי חזר בשעה 3:30 עם מעיל עבה ונעלי גומי ועם החבילה בידו שלקח עמו. הניח את החבילה על המדרגות, לא ניגב כשרחץ ידיו (6 פעמים). התפלל מנחה. הרבי היה עם בגדי שבת ונעליים. ב"אשרי" אמר בתחילה "זכר" בצירי ואח"כ בסגול.

אחר מנחה הלך לביתו. הרים את הצווארון של המעיל, השעה הייתה 11 דקות לפני הדלקת הנרות, והרבי עוד צריך להדליק נר חנוכה. המכונית דהרה במהירות. בשעה 5 חזר. ד"ר זליגסון דיבר עם הרבי אודות חולה כרבע שעה ולא יכלו לשמוע. בחמש וחצי ירד הרבי למעריב.

שבת קודש פרשת מקץ, אדר"ח טבת תשכ"ה

הרבי הסתכל בתחילת התפילה במשניות ואח"כ אמר תהילים. התפלל והסתכל אח"כ בחומש.

למפטיר אמר הרבי "רני ושמחי בת ציון" וסיים "תשואות חן חן לה". אח"כ אמר את הפסוק הראשון של "כה אמר ה' השמים כיסאי" והפסוק האחרון "ויצאו וראו וכו'" והפסוק "יהיה" לאחר הפסוק "ויצאו וראו". אח"כ אמר את הפסוק הראשון "ויאמר לו יהונתן" וכו', והפסוק האחרון "ויאמר יהונתן לדוד".

בהתוועדות אמר מאמר ד"ה "כי עמך מקור חיים". ההתוועדות הסתיימה בשעה 4 והרבי מיהר ועלה לחדרו. יצא למנחה. אחר מנחה עודד בידו שישירו ויצא לביתו. כן ברחוב היה ממהר וסימן בידו לשיר. למעריב הרבי לא ניגש לעמוד כי ראש חודש. ב"הנרות הללו" הרבי עזר לניגון כמ"פ. אחר כך הלך לביתו.

יום ראשון, בדר"ח טבת תשכ"ה

כידוע למנחה אומר הרבי "רבי חנניא" וכו' לפני מנחה וקדיש. הרבי הודיע היום שגם התמימים ישתתפו במגבית י"ט כסלו שנערכה בהתוועדות. הרבי הוציא היום מעין "הדרן" על מסכת תענית.

יום שני, ב' טבת תשכ"ה

מנחה התפלל בקול נמוך. הרבי אמר פעמיים לחדקוב שלא יכבו את נרות חנוכה שהדליקו לפני מנחה, ולא כיבו אותם. למעריב עוד דלקו כמה נרות, וכשנכנס למעריב הביט במשך זמן על הנרות וכן כשיצא. כשהרבי הלך לביתו כשיצא מחדרו שמע ששרים (התוועדו בחדר הסמוך) נעצר הרבי לרבע, והתחיל ללכת לאט לכיוון המכונית.

יום שלישי, ג' טבת תשכ"ה

הכל היה כרגיל. בשעה 11:45 יצא הרבי מחדרו עם מכתב בידו ונכנס למשרד ה"מרכז". הרב קרינסקי היה שם לבדו מתקתק והוא היה מבוהל, כי זמן ממושך שהרבי לא נכנס ל"מרכז", (שלא כבשנים עברו שהרבי היה נכנס לבד למשרד של ה"מרכז", מניח דואר ולוקח דואר לבד. עד שנת תשכ"ב-תשכ"ג לערך היה הרבי נכנס גם בלי מגבעת). הרבי מסר לקרינסקי את המכתב ויצא כעבור שניה, ונכנס שוב בחזרה לחצי דקה, ויצא לביתו עם הרבנית שנהגה ברכב.